

Pensjonist nytt

Drøbak/Frogn

1991

Utgitt av pensjonister NR. 1
ved Eldresenteret

BÅTHAVNA OG FISKERKROKEN

Malt av Ida Elisabeth Jørgensen, født i Drøbak i 1956. Hun maler katter, blomster, småby- og haveinteriør i en detaljert, naivistisk og svært personlig stil.

Vel møtt i året 1991

Nå er vi i full gang igjen, og tar fatt med godt mot, med Britt Marit Roxrud som daglig leder og alle de frivillige hjelperne som kjenner sine rutiner.

Noen som kom på Eldresenteret hver dag er gått bort og vil bli savnet av mange.

På kjøkkenet er det stor aktivitet selv om plassen er liten, kaffe og varme vaffer går unna, og middag 3 ganger i uken og grøt på lørdag er populært.

Ute er det kaldt og glatt og gikta gir seg til kjenne; da er det godt å komme inn i varmen på arbeidsstua og treffe andre. Praten går og filleryene blir lengre, og heklingen og lappeteknikk tar form. Noen prøver seg også på noe nytt, som silkemaling i vakre farver. Gleden over å få noe til sammen med andre er tilstede, og arbeidet blir bare avbrutt av en kaffekopp med et rundstykke. Fin terapi.

Bridgespillerne er også på plass og diskuterer ivrig resultatet fra igår, eller er det om torsken som biter villig rett utenfor stuedøren?

Alle hygger seg med kaffe og pianomusikk og Isaksen får sin godt stekte vaffel.

Vertinnene får takk for kaffe og en klapp på skulderen og penger på grisen før de forsvinner opp på det blå rommet.

Aase og Aud er også her om hår og negler skulle ha tatt overhånd.

På Eldresenteret er alle pensjonister velkommen, det er ikke noe medlemskap!
A.L.

*En trofast
og dyktig medarbeider i
Pensjonist-nytt
i mange år*

*Martin D. Hestnes
er gått bort.*

*Vi lyser fred
over hans minne.*

Redaksjonen

REDAKSJONEN

Asta Johansen	tlf. 93 11 91	Kari Paulsen	tlf. 93 21 55
Aslaug Loge	tlf. 91 91 41	Gertrud Berg	tlf. 93 23 83
Willy Færgestad	tlf. 93 04 81	Arne Nesje	tlf. 93 07 13
Reidun Dahl	tlf. 93 14 93	Bernhard Magnussen	tlf. 93 04 89
Reidar Loge	tlf. 91 91 41		

Olga Riser (97) har levet under 4 konger

Pensjonist-nytt treffer henne på Grande, strålende opplagt og med glimt i øyet. Hun sitter i godstolen og gjør seg klar til å gå inn til middag i spisesalen. Med sine 97 år har hun ingen problemer med å møte opp til de faste måltidene eller til de mange arrangementer som Grande stiller istand for sine pensjonærer. Riktignok har hun en gåstol å støtte seg til, for hun har litt plager med bena når hun går, men ellers feiler det meg ikke noe, sier hun.

"Du får stå på til du blir 100", sier vi. "Ja, ja, la oss nå ta en dag ad gangen", kommer svaret prompte, lunt og rolig.

Og det er roen i sinnet som preger henne.

Hun er født 8.3.-1894, på selveste kvinnedagen slik den benevnes idag. 28 år gammel giftet hun seg, og hun og mannen slo seg ned på Gullerud, nord i Skogbygda. Her drev de gårdsbruk med dyrking av poteter og grønnsaker, hadde kuer, hest og griser, bar vann fra bekken både til husdyr og husholdning. Som hun selv sier: "Vi hadde alt som hører til gårdslivet, unntagen påfugl og folunge." Derimot fostret hun opp en rådyrkalv, som mannen hennes hadde funnet forlatt i skogen. Kanskje var moren skutt av en krypskytter. Hun alet den opp med melk fra tåtesmøkk, men den lille kalven ville ikke suge av tåteflasken, hvis det ikke var matmor selv som serverte. De hadde rådyret hos seg i ett år. Det gikk ut og inn og var godvenn med hunden og katten. Men så en dag hadde det mistet bjellen sin, og da forsvant det for dem.

Olga forteller så levende fra gamle dager. Hun husker det meste ned til minste detalj; om da de fikk radio - dvs. et lite krystallapparat - hvor de med den lille metallpinnen måtte lete seg frem

på selve krystallklumpen for å treffe lyden. Hvis hun og mannen skulle høre samtidig, måtte de dele høretelefonen og ta en halvpart hver og sitte musende stille. Det var spennende. Idag har hun TV og radio på rommet. Hun følger med på Dagsrevyen og spesielle programmer som er av interesse, men hun ser ikke på TV i utide. Det er så mange andre ting hun vil bruke tiden til.

Vi kan diskutere med henne om hva som rører seg i tiden. Hun leser daglig Akershus Amtstidende og Østlandets Blad og snakker varmt om våre konger. Hun har opplevd Oscar II, Haakon VII, Kong Olav og nå Kong Harald, og kan store deler av historien som er knyttet til dem. Særlig glad er hun nok i lokalhistorien, for nå leser hun Berner: Nesodden Herred, som nettopp er kommet i nytrykk. Og til jul fikk hun Hanna Kvanmo, som satt som et skudd.

For å holde seg i åndelig trim, som hun sier, løser hun kryssord; Og så gjelder det å følge med i det som skjer rundt deg i nærmiljøet og ute i verden.

På Grande stortrives hun. "Når man nå engang ikke lenger kan stelle og greie seg selv, kan man ikke få det bedre enn her på Grande", hilser hun oss med når vi sier takk for praten. BM.

Kjærlighet utenfor alfarvei

Langt borte fra motorveien, som raser mot Costa del Sol, på en høyslette inne i landet, ca. 40 mil sør for Barcelona, ligger middelalderbyen TERUEL. Her, som mange steder ellers i landet finner man noe av den fineste maurer-arkitekturen i Spania, den såkalte Mudejar-stilen.

Men mest kjent er nok TERUEL for LOS AMANTES - kjærlighetsparet. Historien om Diego de Marcilla og Isabel de Segura har gått over hele verden og inspirert mange poeter.

De to, som levde i begynnelsen av det 13. århundre, ble dødelig forelsket i hverandre. Diego kom imidlertid fra en fattig familie og ble ikke akseptert av den rike Segurafamilien. Men Isabel tryglet og bad for ham, og tilslutt gikk hennes far med på at Don Diego skulle få en sjanse. I løpet av 5 år måtte han ha vist at han var blitt en velstående mann og et godt parti for hans datter.

Don Diego dro ut i verden og med kravet oppfylt vendte han tilbake, nøyaktig 5 år etter, mente han. Men han hadde glemt å regne med den dagen han dro ut, så da han red inn i Teruel, stod Isabel brud med den rike adelsmannen som faren hadde valgt ut. I sin fortvilelse trenger Don Diego inn i Isabels brudekammer og ber henne om et eneste kyss, men i sin ærbarhet som gift kvinne kunne hun ikke gi ham det. Don Diego faller død om av sorg.

Neste dag blir han begravet i San Pedro-kirken i Teruel. En kvinne, innhyllt i svart, smyger seg frem til kisten, bøyer seg over sin elskede Don Diego og gir ham det kyss som hun ikke kunne gi ham i levende live. Så faller også hun død om.

Nå ligger de to - hugget i marmor - ved siden av hverandre - hånd i hånd - i et kapell i tilknytning til San Pedro-kirken. Turistene valfarter dit, utenfor allfarveien.

**Gode tilbud og hurtig handel
i butikkene du kjenner**
FOLLO S-LAG Spor oss om mat

SOGSTI PLANTESENTER

VARER BRINGES!

TLF. 93 00 96

MARTIN ØSTRENG

Telefon (09) 93 03 37

AVISER — UKEBLADER

TIPPING — LOTTO

VARER BRINGES

3D Drøbak A/S
(Tidl. Myrseth Radio & TV A/S)
Seiersten
Tlf. 93 05 23
SPESIALFORRETNINGEN I RADIO OG TV
EGET AUTORISERT FELLES VERKST.
VI SATSER PÅ SERVICE
SERVICE TLF. 93 08 68

